

Sygnatura akt I C 243/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2022 r.

Sąd Rejonowy w Sopocie, Wydział I Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Potyraj

Protokolant: Kamila Grzybek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 września 2022 roku w S.

sprawy z powództwa N. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powódki N. B. kwotę 24 395,81 zł (dwadzieścia cztery tysiące trzysta dziewięćdziesiąt pięć złotych i osiemdziesiąt jeden groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 30 czerwca 2021 roku do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie co do kwoty 922,50 zł (dziewięćset dwadzieścia dwa złote i pięćdziesiąt groszy);

III. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powódki N. B. kwotę 5576 zł (pięć tysięcy pięćset siedemdziesiąt sześć złotych) wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygnatura akt I C 243/21

UZASADNIENIE

Powódka N. B. wniosła przeciwko pozwanemu (...) S.A. z siedzibą w S. pozew o zasądzenie na jej rzecz kwoty 24.171,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 27 marca 2021 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki S. (...) nr rej. (...). Sprawca kolizji drogowej posiadał wykupioną polisę OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. W związku z zaistniałym zdarzeniem drogowym powódka musiała skorzystać z auta zastępczego, holowania, parkingu strzeżonego. Łączny koszt poniesiony z tego tytułu przez poszkodowaną wyniósł 10.816,20 zł. Powstała szkoda została zgłoszona stronie pozwanej.. Na w/w kwotę składały się następujące należności zgodnie z fakturą VAT:

- wynajem pojazdu zastępczego – 8.190 zł;
- holowanie uszkodzonego pojazdu – 615 zł;
- oczekiwanie na zebranie uszkodzonego pojazdu – 240 zł;
- parking strzeżony – 1.771,20 zł

Postępowanie likwidacyjne prowadzone było przez pozwanego pod sygnaturą akt szkodowych TO20/1701/21. Pozwany ubezpieczyciel po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłacił na rzecz powoda tytułem rekompensaty:

- 258,30 zł – za parking strzeżony;
- 4.050 zł – za wynajem pojazdu zastępczego;
- 13.630 zł – odszkodowanie za szkodę na pojeździe.

Powódka w niniejszym postępowaniu dochodzi m.in. zaniżonego odszkodowania za pozostawienie pojazdu na parkingu strzeżonym w kwocie 1.512,90 zł. Pozwany ubezpieczyciel uznał za zasadne pozostawienie pojazdu na parkingu strzeżonym przez 7 dni przy stawce dobowej 36,90 zł. Natomiast pojazd powódki był pozostawiony na parkingu strzeżonym łącznie przez 48 dni przy ustaleniu stawki w wysokości 42,03 zł co daje łącznie kwotę 1.771,20 zł. Powódka została zmuszona także do najmu pojazdu zastępczego, który to najem trwał 39 dni po stawce dobowej w wysokości 210 zł brutto - łączny koszt najmu pojazdu zastępczego wyniósł 8.190 zł. Natomiast strona pozwana uznała, że zasadny okres najmu pojazdu zastępczego winien wynosić 30 dni i zweryfikowała stawkę dobową do kwoty 135 zł, co skutkowało wypłatą na rzecz powódki kwoty 4.050 zł. Pozwane Towarzystwo zrekompensowało poszkodowanej poniesioną szkodę w pojeździe do kwoty 13.630,47 zł. Poszkodowana jednak wykonała prywatną ekspertyzę z której wynika, że koszt naprawy jej pojazdu niezbędny do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji wynosił 31.718,60 zł. W odpowiedzi na powyższą ekspertyzę pozwany wskazał, że wyliczenia te są prawidłowe, jednak pozwany zakwalifikował szkodę w pojeździe powódki jako szkodę całkowitą. W związku z koniecznością zasięgnięcia prywatnej opinii technicznej powódka została zmuszona do poniesienia kosztów jej sporządzenia w wysokości 430 zł. Powódka jednocześnie wskazała, że w dniu 13 maja 2021 r. zbyła pojazd.

Na wartość dochodzonego roszczenia składają się:

- kwota 4.140 zł z tytułu kosztu najmu pojazdu zastępczego,
- kwota 18.088,13 zł z tytułu zaniżonego odszkodowania za naprawę uszkodzonego pojazdu,
- kwota 430 zł z tytułu kosztu prywatnej ekspertyzy,
- kwota 1.512,90 zł z tytułu odszkodowania za pozostawienie pojazdu na parkingu strzeżonym.

(pozew – k. 3-5)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 18 sierpnia 2021 r. Starszy Referendarz Sądu Sądu Rejonowego w Sopocie uwzględnił powództwo w całości.

(nakaz zapłaty – k. 41)

Sprzeciwem od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zakwestionował żądanie dopłaty dalszych kwot, bowiem wskazane koszty naprawy pozwalają na naprawę pojazdu w dedykowanych przez grupę E. Hestia warsztatach naprawczych. Organizacja naprawy w konkretnym warsztacie następuje po kontakcie poszkodowanego z (...) S.A. W przypadku braku możliwości dostarczenia przez poszkodowanego uszkodzonego pojazdu do wskazanego warsztatu naprawczego, podmiot odbiera taki pojazd od poszkodowanego, tak aby naprawa mogła zostać przeprowadzona. Poszkodowany otrzymuje fakturę potwierdzającą fakt i specyfikację naprawy oraz gwarancję na przeprowadzoną naprawę. W niniejszej sprawie o powyższym pozwany poinformował przy zgłoszeniu szkody w dniu 01 kwietnia 2021 r. w tym poprzez informację zwrotną na adres mailowy podany w zgłoszeniu szkody, następnie również poprzez

informację na pierwszej stronie w przygotowanych kosztorysach naprawy. Pozwany w oparciu o powyższe stanowisko zakwestionował zasadność dochodzonych przez powódkę kwot w niniejszym postępowaniu.

(sprzeciw – k. 48-58)

W piśmie z dnia 26 lipca 2022 r. (data stempla pocztowego) powódka zmieniła powództwo wskazując, że wnosi o zasądzenie kwoty 24.395,81 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia przedmiotowego pisma.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w pierwotnym pozwie dochodziła ona zaniżonego odszkodowania za naprawę pojazdu, gdyż zdaniem biegłego wartość ta wynosiła 32.865,88 zł, natomiast w świetle ekspertyzy wykonanej na zlecenie powódki wynikała wartość kosztów naprawy pojazdu w wysokości 31.718,60 zł.

Nadto powódka dochodziła od strony pozwanej zawyżonego odszkodowania za pozostawienie pojazdu na parking strzeżonym w kwocie 1.512,90 zł, podczas gdy z opinii biegłego wynika, że zasadnym czasem parkowania pojazdu uszkodzonego był okres 23 dni. Dlatego strona powodowa ograniczyła powództwo w zakresie odszkodowania za parking strzeżony o kwotę 922,50 zł to jest kwoty 590,40 zł.

na dochodzoną pozwem kwotę składają się :

- kwota 19.235,41 zł z tytułu zaniżonego odszkodowania w pojeździe;
- 430 zł tytułem zwrotu kosztów związanych z wykonaniem prywatnego kosztorysu;
- 4.140 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego;
- 590,40 zł tytułem zwrotu kosztów parkowania pojazdu.

(pismo powódki z dnia 26 lipca 2022 r. k. 188-188v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 marca 2021 r. w wyniku kolizji drogowej uszkodzeniu uległ należący do powódki samochód osobowy marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Sprawca szkody ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. z siedzibą w S..

(okoliczności bezsporne)

Samochód powódki po zdarzeniu nie nadawał się do uczestnictwa w ruchu drogowym, więc koniecznym stało się odholowanie go z miejsca zdarzenia. Pojazd został odholowany na parking strzeżony w warsztacie A. B., bowiem w tym warsztacie pierwotnie szkoda miała zostać naprawiona. Usługa holowania została wykonana przez A. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w L..

(dowód: zeznania świadka A. B. k. 95-97v, płyta CD k. 98, zeznania świadka N. B. k. 96-96v, płyta CD k. 98)

W dniu 27 marca 2021 r. powódka N. B. zawarła z A. B. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) w L. umowę najmu pojazdu zastępczego marki S. (...) o nr rej. (...) w okresie od 27 marca 2021 r. do dnia 04 maja 2021 r. Strony ustaliły czynsz najmu pojazdu zastępczego na kwotę 210 zł brutto za dobę.

W związku z wykonanymi usługami związanymi z najmem pojazdu zastępczego, A. B. w dniu 13 maja 2021 r. wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 10.816,20 zł.

Na wskazaną kwotę składało się:

- holowanie pojazdu po kolizji z miejscowości M. do warsztatu w (...) na parking strzeżony w kwocie 615,00 zł brutto;
- oczekiwanie na zabranie pojazdu z miejsca zdarzenia – 240 zł brutto
- przechowywanie pojazdu na parkingu strzeżonym od dnia 27 marca 2021 r. do dnia 13 maja 2021 r. po stawce dobowej 42,30 zł, tj. w łącznej kwocie 1.771,20 zł brutto;
- wynajem pojazdu zastępczego za okres 27 marca 2021 r do dnia 04 maja 2021r po stawce dobowej w wysokości 210 zł brutto w łącznej kwocie 8.190,00 zł brutto

(okoliczności bezsporne, nadto dowód: faktura VAT (...) k. 9, akta szkody płyta CD - k. 100, umowa najmu samochodu - k. 10-11v, zeznania świadka A. B. - k. 95-96, płyta CD k. 97)

A. B. zgłosił w imieniu powódki szkodę pozwanemu ubezpieczycielowi wiadomością e-mail z dnia 27 marca 2021 r. Jednakże z uwagi na brak reakcji ubezpieczyciela na pierwsze zgłoszenie, A. B. zgłosił ponownie szkodę w dniu 01 kwietnia 2021 roku również telefonicznie.

Pozwany w wiadomości e-mail z dnia 01 kwietnia 2021 r. potwierdził przyjęcie zgłoszenia szkody. W wiadomości e-mail z dnia 01 kwietnia 2021 r. pozwany wskazał na możliwość naprawy pojazdu powódki w warsztatach naprawczych sieci partnerskiej grupy E. Hestia przy zastosowaniu rabatu w wysokości 8% na całość kosztów naprawy oraz rabatu 25% na ceny części zamiennych. Jednocześnie pozwany poinformował, że w przypadku dokonania naprawy pojazdu w warsztacie spoza sieci partnerskiej E. Hestii, nieuzgodnione z ubezpieczycielem koszty udokumentowane fakturą za naprawę zostaną zmniejszone o 8% rabatu od całości kosztów naprawy. W wiadomości e-mail z dnia 01 kwietnia 2021 r. pozwany poinformował przedstawiciela poszkodowanego o możliwości zorganizowania wynajmu pojazdu zastępczego i załączył informację o warunkach najmu i stawkach uwzględnianych przez pozwanego. W informacji o warunkach najmu pojazdu zastępczego wskazano, że w przypadku szkody częściowej pozwany organizuje najem pojazdu zastępczego na czas niezbędny do technologicznej naprawy uszkodzonego pojazdu (pojazd dopuszczony do ruchu) oraz okres od powstania szkody do dokonania oględzin i zaakceptowania przez ubezpieczyciela kosztorysu naprawy (pojazd wykluczony z ruchu). Wskazano również, że w przypadku skorzystania z usług najmu pojazdu zastępczego w wypożyczalni niewspółpracującej z pozwanym zakładem ubezpieczeń, ubezpieczyciel może skorygować koszty najmu do cen przez niego gwarantowanych.

(dowód: wiadomość e-mail z dnia 27 marca 2021 r. - k. 7-8, akta szkody - płyta CD - k. 100; wiadomość e-mail z dnia 01 kwietnia 2021 r. - k. 60-60v, płyta CD - k. 100; informacje o warunkach najmu pojazdu zastępczego - k. 61, zeznania świadka A. B. - k. 95-96, płyta CD k. 97)

Po zgłoszeniu szkody przedstawiciel ubezpieczyciela dokonał oględzin uszkodzonego pojazdu. Jednak po demontażu uszkodzonych części A. B. zgłosił do ubezpieczyciela konieczność dokonania ponownych oględzin pojazdu. Sporządzony w ich wyniku kosztorys nie uwzględnił wszystkich niezbędnych części do naprawy, dlatego A. B. zwrócił się o dokonanie kolejnych oględzin pojazdu. Ostateczny kosztorys po trzech oględzinach pojazdu został przesłany przez ubezpieczyciela do warsztatu A. B. w dniu 19 kwietnia 2021 r. Oszacowany koszt naprawy pojazdu określono w kalkulacji na kwotę 13.630,47 zł. A. B. sporządził również własną kalkulację kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu na kwotę około 30.000 zł i przesłał do ubezpieczyciela, który jednak nie ustosunkował się do tego kosztorysu.

(dowód: zeznania świadka A. B. k. 95-96, płyta CD k. 97)

Z tytułu odszkodowania za naprawę uszkodzonego pojazdu pozwany przyznał na rzecz powódki odszkodowanie w wysokości 13.630,47 zł.

W celu zweryfikowania wysokości powstałej we wskazanym pojeździe szkody powódka zleciła wykonanie prywatnej opinii technicznej, z której wynikało, że wysokość kosztów naprawy uszkodzonego auta powódki w celu przywrócenia go do stanu sprzed zdarzenia wynosiła 31.718,60 zł.

Za wykonanie tej ekspertyzy powódka uiściła kwotę 430 zł.

W związku z w/w opinią techniczną powódka wniosła w dniu 20 kwietnia 2021 r. reklamację do ubezpieczyciela. W odpowiedzi na powyższe pismo ubezpieczyciel wskazał, że wyliczenia zawarte w opinii prywatnej są prawidłowe jednak nie znalazł podstaw do zmiany wcześniejszej decyzji, gdyż szkodę w pojeździe powódki uznał za szkodę całkowitą.

(dowód: kosztorys k. 64-70, płyta CD k. 100 kosztorys naprawy, faktura VAT nr (...) k. 18, korespondencja stron, odpis reklamacji z dnia 20 kwietnia 2021 r. k. 14-17, kalkulacja naprawy k. 19-27, opinia prywatna k. 28-33)

Decyzją z dnia 28 maja 2021 r. pozwane towarzystwo ubezpieczeń poinformowało poszkodowaną o przyznaniu dopłaty do odszkodowania w wysokości 5.163,30 zł, która obejmowała:

- 615 zł tytułem kosztów holowania;
- 240 zł tytułem kosztów oczekiwania;
- 258,30 zł tytułem przechowania pojazdu na parkingu strzeżonym za okres 7 dni po stawce 36,90 zł;
- 4.050 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego za okres 30 dni po stawce dobowej wynoszącej 135 zł.

Na uznany łączny czas wynajmu pojazdu zastępczego w ocenie ubezpieczyciela składał się okres:

- 7 dni od dnia zgłoszenia szkody do dnia pierwszych oględzin (01-08.04)
- 1 dzień oczekiwania na dostarczenie dokumentów z oględzin (08-09.04)
- 5 dni oczekiwania na drugie oględziny (09-14.04)
- 4 dni oczekiwania na trzecie oględziny (15-19.04)
- 7 dni technologicznej naprawy;
- 1 dzień oczekiwania na sprowadzenie zamówionych części
- 4 dni wolne od pracy;
- 1 dzień organizacyjny związany z przyjęciem/odbiorem pojazdu z naprawy.

(dowód: wydruk e-mail z dnia 27 marca 2021 r. - k. 7-8, akta szkody na płycie CD - k. 100; decyzja z dnia 28 maja 2021 r. - k. 12-14, akta szkody na płycie CD - k. 100)

W związku z przedłużającym się okresem likwidacji szkody powódka podjęła decyzję, że nie będzie naprawiała pojazdu w warsztacie A. B. i w dniu 13 maja 2021 r. zbyła pojazd w stanie uszkodzonym za cenę 8000 zł.

(okoliczność niesporna, nadto dowód: umowa sprzedaży k. 34)

Wypadek miał miejsce w sobotę. Powódka potrzebowała auta zastępczego od razu po zdarzeniu, dlatego skorzystała z oferty A. B. najmu pojazdu zastępczego. Gdy ubezpieczyciel odpowiedział na zgłoszenie szkody powódka miała już wynajęty pojazd zastępczy. Powódka zweryfikowała również opinie dot. zaproponowanych przez pozwanego warsztatów naprawczych, w których miałyby być dokonana naprawa pojazdu. Na podstawie uzyskanych informacji powódka nie miała zaufania do tych warsztatów i nie chciała powierzyć im naprawy swego auta. Dodatkowo zaproponowane przez ubezpieczyciela ceny części zamiennych odbiegały znacząco od cen części oryginalnych, co rodziło wątpliwości powódki co do jakości tych części. Powódka na czas likwidacji szkody nie miała możliwości korzystania z innego parkingu, gdyż przed domem posiada jedno miejsce postojowe, na którym parkowała pojazd zastępczy.

(dowód: zeznania świadka N. B. - k. 96-96v)

Wartość pojazdu S. (...) o nr rej. (...) na dzień 27 marca 2021 w. w stanie nieuszkodzonym wynosiła 32.900 zł.

Wartość pojazdu po szkodzie według cen w dacie powstania szkody określono według rzeczywistej transakcji zakupu na 8.000 zł.

Wartość kosztów naprawy wyżej wymienionego pojazdu niezbędnych w celu przywrócenia go do stanu sprzed kolizji z dnia 27 marca 2021 roku według cen części zamiennych i stawek za roboty naprawcze występujące na rynku właściwym dla miejsca zamieszkania poszkodowanej w dacie powstania szkody wynosiła 32.865,88 zł.

Zasadny czas najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem wyżej wymienionego pojazdu, obejmujący wszelkie niezbędne czynności organizacyjne i naprawcze, umożliwiające przywrócenie badanego pojazdu do stanu sprzed uszkodzenia obejmował:

- 23 dni czasu oczekiwania na opis uszkodzeń w formie kosztorysu naprawy,
- 2 dni okresu oczekiwania na sprowadzenie części zamiennych,
- 14 dni czasu technologicznego naprawy ustalonego w oparciu o technologię producenta pojazdu,
- 1 dzień okresu organizacyjnego.

Stawka dobową za najem pojazdu zastępczego odpowiadającego segmentowi pojazdu uszkodzonego (segment D pojazd klasy średniej) obowiązująca na terenie powiatu (...) zawierała się w granicach od 120 zł do 244 zł netto za dobę wyjazdu.

Zasadny czas pozostawiania pojazdu na parkingu strzeżonym, uwzględniając okoliczności badanej szkody oraz proces jej likwidacji wynosił 23 dni. Stawka dobową za parkowanie pojazdu na parkingu strzeżonym obowiązująca na terenie powiatu (...) zawierała się w granicach od 20 do 44 zł netto za dobę.

Naprawa pojazdu przy uwzględnieniu części zamiennych nieoryginalnych oraz stawki za roboczogodzinę w wysokości 54,50 zł z całą pewnością nie gwarantowałyby przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki sądowej A. P. (1) wraz z kalkulacją naprawy 107-137, uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu techniki sądowej A. P. (1) k. 170-173)

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach dotychczas już wymienionych. Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty dołączone do akt sprawy, albowiem zostały sporządzone przez umocowane do tego podmioty w formach prawem przewidzianych, a ich prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez strony. Sąd w szczególności uwzględnił przedłożoną przez powoda fakturę VAT, kalkulację naprawy oraz umowę najmu pojazdu zastępczego, czyniąc je podstawą swoich ustaleń faktycznych.

Sąd dał wiarę dowodom w postaci korespondencji stron w toku postępowania likwidacyjnego dołączonej do pism procesowych oraz znajdującej się w aktach postępowania likwidacyjnego. Na ich podstawie Sąd ustalił przebieg postępowania likwidacyjnego, w szczególności datę zgłoszenia szkody i zakres uwzględnienia żądania powódki w toku postępowania likwidacyjnego przez pozwanego ubezpieczyciela. Powyższe dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron pod względem ich autentyczności i wiarygodności.

Sąd zaliczył w poczet materiału dowodowego również dokumentację z akt szkody prowadzonych w formie elektronicznej (zapis na płycie CD k. 100). Żadna ze stron nie kwestionowała wiarygodności zapisanych w formie elektronicznej dokumentów tekstowych i nietekstowych, a ich wiarygodność nie budziła również wątpliwości Sądu.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka A. B. w całości. Świadek potwierdził fakt zawarcia z poszkodowaną umowy najmu pojazdu zastępczego, czas najmu pojazdu zastępczego, zastosowaną dobową stawkę czynszu najmu pojazdu, okoliczność ustalenia kosztu naprawy pojazdu powódki. Świadek opisał także okoliczność zgłoszenia szkody, a także sposób jej likwidacji przez pozwanego. Zeznania świadka były szczegółowe, rzeczowe, wewnętrznie spójne, jak również nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania. Dlatego Sąd nie widział podstaw, aby odmówić wiarygodności zeznaniom tego świadka.

Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania powódki N. B., które były rzeczowe, konkretne, logiczne i pozostawały w zgodzie z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym, w tym z zeznaniami świadka A. B. oraz dokumentami dot. przebiegu postępowania likwidacyjnego. Powódka potwierdziła, że świadek A. B. poinformował ją o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego u pozwanego oraz naprawy pojazdu w warsztatach współpracujących z pozwanym, niemniej jednak z uwagi okoliczność kilkudniowego oczekiwaniem na odpowiedź na zgłoszenie szkody i konieczność szybkiego najmu samochodu zastępczego, jak również przedstawienie ofert zakładów, które w ocenie powódki nie gwarantowały odpowiedniej jakości usługi, powódka zdecydowała się na najem pojazdu zastępczego za pośrednictwem firmy świadka A. B., jak również nie zdecydowała się na skorzystanie z oferty pozwanego w zakresie naprawy pojazdu. Zeznania powódki w zakresie motywacji przy podejmowaniu decyzji co do naprawy pojazdu były przekonujące. Nadto, na podstawie opinii biegłego sądowego A. P. Sąd ustalił, iż ocena powódki była także uzasadniona, bowiem z opinii biegłego wyraźnie wynika, że nie było możliwości skutecznej naprawy pojazdu przy zastosowaniu części zamiennych nieoryginalnych i stawek za roboczogodzinę wskazanych w kosztorysie wykonanym przez pozwanego. Dlatego Sąd nie miał podstaw, by kwestionować wiarygodność zeznań powódki, a także zasadność jej motywacji w zakresie nieskorzystania z możliwości naprawy pojazdu w sieci współpracującej z pozwanym.

W niniejszej sprawie bezsporny między stronami był fakt zaistnienia kolizji drogowej w dniu 27 marca 2021 r. jak i odpowiedzialność (...) S.A. w S. za szkodę w pojeździe marki S. (...) nr rej. (...). Nie było kwestionowane również zawarcie przez powódkę umowy najmu pojazdu zastępczego z A. B. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) w L.. Kwestią sporną między stronami był uzasadniony czas najmu pojazdu oraz wysokość stawki za najem pojazdu zastępczego, koszt naprawy pojazdu powódki, koszt parkingu oraz obowiązek zwrotu kosztów wyceny prywatnej, który poniosła powódka. Powyższe okoliczności wymagały wiedzy specjalistycznej z zakresu techniki motoryzacyjnej, dlatego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej A. P. (1) na te okoliczności. Opinia ta została sporządzona przez osobę dysponującą wiedzą specjalistyczną z zakresu przedmiotu opinii jak również doświadczeniem zawodowym. Opinia była sporządzona rzetelnie i starannie, była wewnętrznie spójna i logiczna, w pełni odpowiadała na pytania Sądu. Została sformułowana w sposób jasny, zrozumiały, wnioski opinii zostały wyczerpująco uzasadnione. Do treści opinii zarzuty zgłosiła jedynie strona pozwana, kwestionując sposób oszacowania wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym i uszkodzonym. W odniesieniu do wyliczenia wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym pełnomocnik pozwanego wskazał, że biegły nie zadał ujemnej korekty wartości pojazdu z tytułu jego stanu. Z kolei w odniesieniu do oszacowania wartości pojazdu w stanie uszkodzonym pełnomocnik pozwanego zarzucił, że biegły niezasadnie przyjął kwotę wskazaną na fakturze sprzedaży pojazdu uszkodzonego. Pełnomocnik pozwanego wskazał, że jest to niezgodne z instrukcją określania wartości pojazdów nr (...), zgodnie z którą w ocenie wartości uzyskanych różnymi metodami należy preferować wartości wyższe. Stąd w niniejszej sprawie biegły winien był oszacować wartość pojazdu w stanie uszkodzonym metodą zredukowanego kosztu naprawy tj. na kwotę 16400 zł. W ocenie Sądu powyższe zarzuty strony pozwanej były bezpodstawne. Ustosunkowując się do nich w opinii uzupełniającej biegły wskazał, że zarzut dotyczący wyliczenia wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym oparty jest na błędnej interpretacji zapisów wytycznej nr 16 (...). Wskazana wytyczna dotyczy pomniejszenia kwoty świadczenia z tytułu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, gdy w jej wyniku dojdzie do wzrostu wartości pojazdu po naprawie. Nie ma podstaw do przeniesienia potrąceń z kosztów naprawy pojazdu do wyceny wartości pojazdu przed uszkodzeniem. Biegły w sposób przekonujący wyjaśnił więc, że powyższy zarzut

jest całkowicie nielogiczny. Odnosząc się do zarzutu błędnego oszacowania wartości pojazdu w stanie uszkodzonym, biegły wskazał, że zalecenie przyjęcia wartości wyższej przy ustalaniu wartości pojazdu różnymi metodami dotyczy sytuacji, w których wartość pojazdu jest szacowana metodami analitycznymi. Natomiast w przypadku gdy dochodzi wystawienia pojazdu uszkodzonego na aukcji lub do jego sprzedaży w warunkach rynkowych, uzyskane kwoty rynkowe należy traktować jako nadrzędne. Biegły wskazał, że można domniemywać, że poszkodowany we własnym zakresie ustalił jakie są możliwości sprzedaży pojazdu uszkodzonego i sprzedał go za najwyższą możliwą cenę. Uzyskana w tym konkretnym wypadku cena sprzedaży pozostałości jest zbliżona do wartości pojazdu wyliczonej teoretyczną metodą stopnia uszkodzenia pojazdu, co potwierdza, że cena uzyskana ze sprzedaży w kwocie 8000 zł jest realna. Z tych względów biegły podtrzymał wnioski opinii głównej. Powyższa argumentacja jest przekonująca i uzasadniona. Strona pozwana nie zgłosiła zastrzeżeń do opinii uzupełniającej biegłego, podtrzymując swoje wcześniejsze stanowisko i powołując się na argument *ad personam*, że osoba biegłego jest pozwanemu znana i dalsze zarzuty nie doprowadzą do zmiany stanowiska. Zarzuty do opinii nie mają prowadzić do zmiany stanowiska przez biegłego, ale mogą co najwyżej wskazywać na błędy lub luki w rozumowaniu biegłego i prowadzić ewentualnie do podważenia wiarygodności jego opinii. Strona pozwana nie zgłosiła tego typu zarzutów, które podważałyby opinię biegłego, wskazywały jej błędy lub luki. Zgłoszone zarzuty były nielogiczne i pozbawione podstaw. Dlatego Sąd uwzględnił opinię biegłego A. P. w całości jako w pełni wiarygodną i na jej podstawie dokonał ustaleń faktycznych co do zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego, zasadnego okresu parkowania, wysokości stawek rynkowych za najem pojazdu zastępczego oraz kosztów naprawy niezbędnych do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji i wartości pojazdu w dacie kolizji w stanie nieuszkodzonym jak i uszkodzonym.

W ocenie Sądu w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego żądanie pozwu zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Na wstępie należy wskazać, że powódka ostatecznie wносиła o zasądzenie kwoty 24.395,81 zł na którą to kwotę składały się kwoty:

- 19.235,41 zł z tytułu zaniżonego odszkodowania za naprawę pojazdu;
- 430 zł tytułem zwrotu kosztów związanych z wykonaniem prywatnego kosztorysu;
- 4.140 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego;
- 590, 40 zł tytułem zwrotu kosztów parkowania pojazdu.

Zgodnie z art. 822 § 1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Przepisy kodeksu cywilnego (art. 361-363 k.c.) precyzują, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone. W sytuacji gdy poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron. Ponadto w myśl art. 19 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2021.854 t.j.) poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Jak stanowi art. 34 wyżej wskazanej ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę,

będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Sąd zważył, że powódka dochodziła kilku roszczeń odszkodowawczych związanych z faktem uszkodzenia pojazdu – z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, kosztów parkowania pojazdu uszkodzonego, kosztów naprawy pojazdu oraz kosztów sporządzenia ekspertyzy prywatnej.

W odniesieniu do żądania zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, bezspornym jest, iż na skutek kolizji z dnia 27 marca 2021 roku i uszkodzenia pojazdu powódka utraciła możliwość korzystania z uszkodzonego pojazdu. Utrata tego uprawnienia właścicielskiego jest niewątpliwie uszczerbkiem majątkowym. Koszty najmu pojazdu zastępczego za okres pozbawienia możliwości korzystania z uszkodzonego pojazdu, są stratą poszkodowanego związaną przyczynowo-skutkowo z kolizją.

Pozwany kwestionował okres najmu pojazdu zastępczego. Powódka wskazywała na uzasadniony okres 39 dni, natomiast pozwany uznał za uzasadniony okres 30 dni, począwszy od dnia 01 kwietnia 2021 r., obejmujący okres 7 dni od dnia zgłoszenia szkody do pierwszych oględzin, 1 dzień oczekiwania na dostarczenie dokumentów z oględzin, 5 dni oczekiwania na drugie oględziny, 4 dni oczekiwania na trzecie oględziny, 7 dni technologicznej naprawy, 1 dzień oczekiwania na sprowadzenie zamówionych części, 4 dni wolne od pracy, 1 dzień organizacyjny związany z przyjęciem/ odbiorem pojazdu z naprawy.

W ocenie Sądu stanowisko pozwanego nie było uzasadnione. W ocenie Sądu wynajęcie samochodu zastępczego przez powódkę od dnia 27 marca 2021 r. było w pełni uzasadnione. Po pierwsze, pozbawienie możliwości korzystania z pojazdu uszkodzonego nastąpiło od dnia kolizji, za którą odpowiedzialny był podmiot ubezpieczony w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Po drugie, w tym dniu osoba upoważniona przez powódkę dokonała zgłoszenia szkody pocztą elektroniczną. Pozwany nie ustosunkował się do tej kwestii, przyjmując arbitralnie za dzień zgłoszenia szkody dzień 1 kwietnia 2021 r. Następnie jak wynika z dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy i co potwierdził w swojej opinii biegły sądowy powódka do sporządzenia ostatecznej kalkulacji naprawy czekała 23 dni. Sąd przyjął następnie za biegłym, że okres oczekiwania na sporządzenie części zamiennych wynosił 2 dni robocze a nie jak wskazał ubezpieczyciel 1 dzień. Technologiczny czas naprawy natomiast przy uwzględnieniu dni wolnych w ocenie biegłego powinien wynieść 14 dni roboczych. Do tych dni należy dodać 1 dzień organizacyjny na czynności związane z wydaniem pojazdu po naprawie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd wbrew twierdzeniom strony pozwanej, uznał za uzasadniony cały okres najmu pojazdu zastępczego, tj. od dnia 27 marca 2021 r. do 04 maja 2021 r. za uzasadniony.

Odnosząc się do wysokości kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, Sąd zważył, że zastosowana przez firmę (...) w L. stawka najmu pojazdu zastępczego marki S. (...) w kwocie 210 złotych brutto za dobę mieściła się w granicach stawek rynkowych, czego pozwany nie kwestionował.

Pozwany stał na stanowisku, że umożliwił poszkodowanemu najem pojazdu zastępczego po niższej stawce 127-135 zł brutto. W ocenie Sądu ta okoliczność nie została jednak wykazana. Pozwany wykazał jedynie, że powiadomił pełnomocnika poszkodowanej o możliwości organizacji takiego najmu przez podmioty z nim współpracujące, natomiast nie wykazał, że w tym okresie, w tym wypadku taki najem był realnie możliwy do zorganizowania. Z treści wiadomości e-mail wskazującej na propozycję najmu pojazdu zastępczego nie wynikają żadne konkretne warunki najmu, a jedynie stawka dobowa za najem pojazdów z określonych segmentów. Zdaniem Sądu, nadesłanych przez pozwanego informacji nie można traktować jako przedstawienia szczegółowych warunków oferty najmu pojazdu zastępczego. A. B. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) w L. zaś złożył powodowi konkretną ofertę wynajęcia pojazdu zastępczego, na podstawie której obie strony zawarły umowę najmu pojazdu zastępczego z dnia 27 marca 2021 r. obejmującą cały okres likwidacji szkody.

Z tego względu, w ocenie Sądu, nie ma podstaw do stawiania powódce zarzutu nielojalnego zachowania, czy przyczynienia się do zwiększenia szkody poprzez nieskorzystanie z propozycji najmu pojazdu zastępczego

zorganizowanego za pośrednictwem pozwanego. Poszkodowana nie znając warunków najmu pojazdu oferowanych przez pozwanego nie mogła porównać tych warunków, z warunkami najmu oferowanego przez firmę (...) w L. i nie mogła mieć pewności, że najem ten będzie równie korzystny jak w przypadku oferty A. B.. Nadto, A. B. oferował najem pojazdu zastępczego po jednolitej stawce za cały potrzebny do likwidacji szkody okres, natomiast podmioty współpracujące z pozwanym nie gwarantowały najmu pojazdu zastępczego po tej samej stawce uznanej przez pozwanego przez cały niezbędny okres. Ponieważ okres najmu był między stronami sporny, mogłoby się okazać, że po upływie okresu najmu uznanego przez pozwanego poszkodowany pozostałby bez pojazdu zastępczego lub byłby obciążony kosztami najmu. Tymczasem firma (...) w L. oferowała poszkodowanej rozliczenie najmu pojazdu zastępczego w długim terminie, co było dla poszkodowanej korzystne i bezpieczne pod względem finansowym.

Nadto, Sąd zważył, że w toku niniejszego postępowania pozwany nie wykazał żadnym dowodem, że organizacja najmu pojazdu zastępczego dla poszkodowanej w okresie po zdarzeniu z 27 marca 2021 roku była realnie możliwa do wykonania, tj. że podmioty współpracujące z nim dysponowały samochodami o klasie zbliżonej do pojazdu uszkodzonego i były w stanie wynająć go na warunkach nierodzących po stronie poszkodowanego ograniczeń czy obciążeń.

Sąd wziął również pod uwagę, że firma (...) w L. zgłosiła szkodę za pośrednictwem wiadomości e-mail już w dniu zaistnienia szkody, natomiast odpowiedź na to zgłoszenie została nadesłana dopiero w dniu 01 kwietnia 2021 r. do tego czasu poszkodowana wynajęła już pojazd zastępczy, który był jej potrzebny do wykonywania czynności życia codziennego.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, w ocenie Sądu, pozwany nie wykazał, by na etapie likwidacji szkody złożył powódce skonkretyzowaną propozycję najmu pojazdu zastępczego, jak i nie wykazał, by w dacie zainicjowania postępowania likwidacyjnego miał realną możliwość zorganizowania takiego najmu pojazdu. To z kolei prowadziło do konstatacji – wbrew twierdzeniom pozwanego – że poszkodowany wynajmując pojazd zastępczy za pośrednictwem firmy (...) w L. nie działał wbrew obowiązкови lojalności ani nie przyczynił się do zwiększenia rozmiaru szkody.

Z tych powodów Sąd uwzględnił żądanie pozwu w odniesieniu do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 39 dni, uwzględniając dotychczas wypłacone na rzecz powódki odszkodowanie z tego tytułu. Powódka wynajęła pojazd zastępczy przez okres 39 dni po stawce 210 zł brutto za dobę, tj. poniosła łącznie z tego tytułu uszczerbek w kwocie 8190 zł. Pozwany wypłacił z tego tytułu odszkodowanie w kwocie 4050 zł. Zatem uzasadnione było żądanie zapłaty odszkodowania uzupełniającego z tego tytułu w wysokości 4140 zł.

Odnośnie żądania zwrotu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu Sąd zważył, że strona pozwana w toku likwidacji szkody początkowo kwalifikowała szkodę jako częściową, a ustosunkowując się do reklamacji powódki powołała się na całkowity charakter szkody. Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego A. P. (1), że koszt naprawy pojazdu powódki do stanu sprzed zdarzenia z dnia 27 marca 2021 r. był niższy niż wartość pojazdu z tego dnia w stanie nieuszkodzonym. Szkada miała zatem charakter częściowy, a naprawa pojazdu była ekonomicznie uzasadniona. Wysokość szkody, którą poniosła powódka, powinna wyrażać się w kwocie niezbędnej do przeprowadzenia naprawy uszkodzonego pojazdu w celu przywrócenia go do stanu sprzed kolizji. Na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej A. P. (1) Sąd ustalił, iż wysokość kosztów naprawy pojazdu osobowego marki S. (...) o nr rej. (...) niezbędnych do przywrócenia go do stanu sprzed zdarzenia z dnia 27 marca 2021 r. wynosiła 32.865,88 zł. W tym zakresie opinia biegłego nie była kwestionowana przez stronę pozwaną. W ocenie Sądu oszacowanie wysokości kosztów naprawy pojazdu przez biegłego z uwzględnieniem cen części oryginalnych było uzasadnione. Wskazuje na to przede wszystkim fakt, że w sprawie nie zostało wykazane, by w chwili szkody były w pojeździe poszkodowanego zamontowane części innego rodzaju – czy to tańsze zamienniki, czy części o porównywalnej co oryginalne jakości, oryginalnymi jednak niebędące. A priori trzeba bowiem przyjąć, że jedynie części oryginalne producenta gwarantują prawidłowy poziom bezpieczeństwa pojazdu, nieuwzględnienie ich cen przy ustalaniu kwoty odszkodowania byłoby więc uzasadnione gdyby pozwany udowodnił, że w chwili zdarzenia odszkodowawczego w pojeździe były zainstalowane inne części. Pozwany tego jednak nie wykazał. Zatem uwzględnienie cen jedynie części oryginalnych do naprawy pojazdu poszkodowanego jest zgodne z założeniem, że kwota odszkodowania winna

stanowi wyrównanie uszczerbku majątkowego, jaki poniósł poszkodowany na skutek zdarzenia z dnia 27 marca 2021 roku. Stawka roboczogodziny nie była kwestionowana przez pozwanego.

Sąd nie uwzględnił zarzutu strony pozwanej braku współdziałania poszkodowanej w zakresie minimalizacji szkody. Pozwany wskazywał na możliwość zorganizowania naprawy pojazdu poszkodowanej w warsztacie sieci współpracującej z pozwanym i możliwość skorzystania z rabatów na części zamienne do naprawy pojazdu.

Sąd zważył, że poszkodowany ma nie tylko prawo do decydowania o tym, czy dokona naprawy pojazdu uszkodzonego, ale też w jakim warsztacie. Naprawa pojazdu to usługa, której należyte wykonanie może zagwarantować tylko profesjonalny warsztat dysponujący odpowiednimi specjalistami z zakresu mechaniki, blacharstwa, lakiernictwa, odpowiednim sprzętem i zapleczem. Poszkodowany ma prawo do wyboru warsztatu, którego usługi są renomowane, do którego ma zaufanie. Na podstawie opinii biegłego należy stwierdzić, iż stawki za roboczogodzinę przyjęte przy wycenie szkody przez powódkę w warsztacie wg jego wyboru odpowiadały stawkom występującym na rynku lokalnym. Zastosowanie stosunkowo wysokich rabatów w warsztatach współpracujących z pozwanym rodzi uzasadnione wątpliwości co do tego, czy warsztaty te świadczą w ramach tych stawek usługi porównywalnej jakości i rzeczywiście gwarantują naprawę na poziomie umożliwiającym skuteczne przywrócenie pojazdu do stanu sprzed kolizji. Należy mieć na względzie, że to poszkodowana bez własnej winy znalazł się w sytuacji, w której uszkodzeniu uległ jej samochód. Nie jest możliwe odtworzenie sytuacji sprzed szkody, w tym sensie, że poszkodowana będzie posiadała auto powypadkowe. Ale odszkodowanie winno zapewnić możliwość skutecznej naprawy, a nie być źródłem ewentualnych dalszych problemów, które mogłyby powstać w razie nienależytego wykonania naprawy uszkodzonego pojazdu. Realizacja naprawy za pośrednictwem ubezpieczyciela może utrudniać a przynajmniej ograniczać możliwość egzekwowania należytej jakości usług od warsztatu naprawczego, bowiem poszkodowany może w takim wypadku nie być stroną umowy z warsztatem, a jedynie podmiotem, na rzecz którego usługa jest wykonywana. Dlatego w ocenie Sądu nie ma podstaw, by czynić poszkodowanej zarzut braku współdziałania w celu minimalizacji szkody tylko z tego powodu, że nie skorzystał z usług warsztatu współpracującego z pozwanym.

Dodatkowo jak zeznała powódka zakłady wskazane przez powoda miały niskie opinie, nie dawały gwarancji odpowiedniej naprawy pojazdu powódki, dodatkowo ceny części zamiennych były zbyt niskie, aby mogły to być części oryginalne czy też uzyskane w godnej zaufania sieci dystrybucyjnej.

Podsumowując, Sąd uznał za uzasadnione i zawierające się w granicach obowiązku odszkodowawczego pozwanego ubezpieczyciela, ustalonych przepisem art. 361 §§ 1 i 2 k.c., przyznanie powódce zwrotu kosztów naprawy pojazdu uwzględniających koszt części zamiennych oryginalnych wskazanych w niekwestionowanej opinii przez biegłego sądowego oraz stawek z roboczogodzinę prac warsztatu w wysokości wskazanej w opinii. Wysokość kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu wyniosła 32.865,88 zł. Wysokość odszkodowania wypłaconego powódce z tego tytułu przez pozwanego wyniosła 13.630,47 zł a zatem Sąd przyznał z tego tytułu na rzecz powódki kwotę 19.235,41 zł.

Sąd uwzględnił w całości roszczenie o uzupełniające odszkodowanie z tytułu zwrotu kosztów zabezpieczenia pojazdu na strzeżonym parkingu w kwocie 590,40 zł.

W ocenie Sądu koszt ten stanowi niezaprzeczalnie element szkody poniesionej przez poszkodowaną. Koszt ten pozostaje bowiem w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem drogowym, podczas którego uszkodzony został samochód poszkodowanej. Co więcej, zeznania powódki potwierdziły, że taka usługa zabezpieczenia uszkodzonego pojazdu na strzeżonym parkingu została wykonana i była konieczna, gdyż nie dysponowała ona miejscem parkingowym w miejscu swojego zamieszkania. Uszkodzony pojazd nie nadawał się do ruchu. Pozostawienie go w miejscu niezabezpieczonym narażałoby go na zniszczenie lub kradzież. Konieczność zabezpieczenia pojazdu była dodatkowo uzasadniona przedłużającym się postępowaniem likwidacyjnym, w tym koniecznością wykonania kilkukrotnych oględzin pojazdu przez przedstawiciela ubezpieczyciela w celu należytego oszacowania zakresu uszkodzeń. Stąd za zasadny okres parkowania pojazdu na parkingu strzeżony Sąd uznał na podstawie opinii biegłego okres 23 dni (obejmujący okres od dnia zgłoszenia szkody do uzyskania kosztorysu uwzględniającego pełen zakres uszkodzeń pojazdu od przedstawiciela ubezpieczyciela). Stawka 36,90 zł za dobę z tytułu kosztów parkowania

mieściła się w stawkach rynkowych obowiązujących na rynku lokalnym miejsca zamieszkania powódki. Zatem łącznie uzasadniony koszt parkowania pojazdu wynosił 848,70 zł. Skoro więc pozwany z tytułu pozostawienia pojazdu na parking przyznał w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 258,30 zł należało w niniejszym procesie przyznać na rzecz powódki z tego tytułu dopłatę do odszkodowania w wysokości 590,40 zł (848,70 zł – 258,30 zł).

Sąd uwzględnił w niniejszej sprawie również żądanie zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy sporządzonej na zlecenie powódki przed wytoczeniem powództwa. Sąd uwzględnił przy tym stanowisko prezentowane w orzecznictwie, zgodnie z którym wysokość należnego poszkodowanemu odszkodowania winna wyrażać się nie tylko w kwocie należności za naprawę uszkodzonego pojazdu, ale również obejmować koszty sporządzenia kalkulacji kosztów naprawy wykonanej na zlecenie poszkodowanego (por. uchwała SN z dnia 18 maja 2004 r., sygn. akt III CZP 24/04, OSNC z 2005 r., nr 7-8, poz. 117). Każdy ma bowiem prawo dbać o swoje interesy i zabezpieczać je w sposób najbardziej według siebie właściwy. W szczególności poszkodowany ma prawo dokonać oceny rozmiaru szkody oraz tego, jakie koszty są w przybliżeniu konieczne do jej likwidacji, zwłaszcza w sytuacji, gdy odszkodowanie już przyznane mu przez ubezpieczyciela w sposób znaczny odbiega od wysokości przewidywanych przez niego kosztów związanych z usunięciem szkody. Ocena rozmiaru szkody, w zależności od woli poszkodowanego, może być przeprowadzona wyłącznie we własnym zakresie, ale może też, w przypadkach, w których niezbędna jest wiedza specjalistyczna, a strona takowej nie posiada, zasięgnąć porady profesjonalnego podmiotu. Okoliczność, iż zasięgnięcie opinii jest odpłatne, nie może w takiej sytuacji przemawiać za niedopuszczalnością zaliczenia kosztów jej sporządzenia do wysokości należnego powódce odszkodowania, skoro uzyskana przez nią opinia rozstrzygała o zasadności kierowanego przez nią roszczenia. Ponadto, podkreślenia wymaga fakt, iż powódka, działając w celu zabezpieczenia swoich interesów, nie zmierzała do powiększenia szkody. Jej działania nie naruszały ani porządku prawnego, ani zasad współżycia społecznego. Powódka wypełniła wszelkie ciążące na niej obowiązki względem pozwanego, w tym przedstawiła mu przedmiotową kalkulację, jak i wszelkie dowody dotyczące samej kolizji drogowej.

W niniejszej sprawie ustalona przez pozwanego wysokość odszkodowania w sposób znaczny odbiegała od tej ustalonej przez biegłego, jak również stronę powodową. W tej sytuacji należy uznać, że poniesienie kosztów sporządzonej na potrzeby dochodzenia roszczenia kalkulacji kosztów było koniecznym dla ustalenia uzasadnionego stanowiska powódki i sprecyzowania żądania na etapie formułowania pozwu. Stanowiło zatem normalne, zwykłe, typowe następstwo szkody oraz nieprawidłowego przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego przez pozwanego, który w sposób rażący zaniżył przysługujące powódce odszkodowanie. Wysokość kosztów poniesionych na poczet prywatnej ekspertyzy została wykazana za pomocą faktury VAT na kwotę 430 zł.

Ostatecznie zatem Sąd na podstawie art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 361 § 1 k.c. i art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w zw. z art. 817 § 1 k.c. uwzględnił podtrzymane żądanie pozwu w całości w kwocie 24.395,81 zł (tj. 4.140 zł z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego + 590,40 zł z tytułu zwrotu kosztów parkowania pojazdu + 19.235,41 zł z tytułu zwrotu kosztów niezbędnych do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji + 430 zł z tytułu wydatków na ekspertyzę prywatną).

Odnośnie żądania przez powódkę zasądzenia na jej rzecz odsetek należy wskazać, iż stosownie do treści art. 481 §§ 1 i 2 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

W przedmiotowej sprawie pozwany opóźnił się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego w postaci zapłaty odszkodowania na rzecz powódki. Stosownie bowiem do treści art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o wypadku. Nadto, stosownie do treści ust. 2 tego przepisu, w przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia

odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego.

W niniejszej sprawie powódka domagała się odsetek od dnia wniesienia pozwu a zatem po określonej powyżej dacie likwidacji szkody. Tym samym Sąd uznał żądanie pozwu w zakresie odsetek za uzasadnione i ostatecznie zasądził odsetki od kwoty 24.395,81 zł od dnia 30 czerwca 2021 r. do dnia zapłaty.

W punkcie II wyroku Sąd umorzył postępowanie co do kwoty 922,50 zł na podstawie art. 203 § 1 k.p.c. w zw. z art. 355 k.p.c. z uwagi na to, że powódka cofnęła pozew ze zrzeczeniem się roszczenia.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. przy uwzględnieniu zasady odpowiedzialności za wynik postępowania. Powództwo zostało uwzględnione w całości w zakresie, w jakim zostało podtrzymane. Cofnięcie pozwu obejmowało stosunkowo niewielką część roszczenia i było związane z tym, że w treści pozwu powódka szacowała roszczenie na podstawie prywatnej ekspertyzy i zmodyfikowała swoje żądanie po przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego sądowego w toku procesu. Z tego względu mimo częściowego cofnięcia pozwu, Sąd uznał pozwanego za stronę przegrywającą proces i odpowiedzialną za koszty procesu.

Na koszty procesu poniesione przez powódkę składały się:

- kwota 1.209 zł tytułem opłaty od pozwu,
- kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa,
- ustalona na podstawie § 2 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie kwota w wysokości 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
- kwota 750 zł zaliczki uiszczonej na poczet wynagrodzenia biegłego.

Łącznie suma kosztów procesu poniesionych przez powódkę wyniosła 5.576 zł. Taką kwotę Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki z tytułu zwrotu kosztów procesu, zasądzając również na podstawie art. 98 § 11 k.p.c. od tej kwoty odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.